

Athina Ioannou

ROSE IS A ROSE IS A ROSE – uitgenodigd door Luk Lambrecht
De dingen zijn wat ze zijn!

09 september – 23 oktober 2016
Opening donderdag 8 september 2016, 17-21u

Athina Ioannou (Athene, 1968) leeft en werkt actueel in Düsseldorf en wist na studies schilderkunst aan de academie van schone kunsten te Rome en Düsseldorf onder Jannis Kounellis, David Rabinowich en Daniel Buren een artistieke productie op gang te brengen waarbij minimale, picturale ingrepen worden gekoppeld aan een uiterst precieze dialoog met de 'dragende' architectuur/ruimte. Ze doet dit met verve en onthoudt haar van neutrale waardevrijheid. Haar abstracte werk vervlecht ze in een denken over de wereld; denken dat zich hult in kleur, licht en in een spel met het a priori permanent veranderende licht.

Dat realiseerde ze met verve in de Basiliek (Abdijkerk) van Grimbergen (nog tot eind september 2016) met het uitzonderlijke werk in situ 'Onze Kerk'. Aan een verticale alu-staaf van 25 meter – neerhangend vanuit de licht-verspreidende koepel van de laat-barokke abdijkerk – monteerde Athina Ioannou kruisgewijs kleine werken in de vorm van een (speelse) driehoek in twee verschillende varianten van de kleur geel.

Al deze schilderijen werden gedrenkt in lijnzaadolie, een artistieke toevoeging die zij al lange tijd uitoefent sinds 1997 met als “ongezien” resultaat dat de kleuren in speling met invallend natuurlijk licht, transformeren in een ondefinieerbare gloed. Het is alsof het zonlicht haar schilderkunst op gezette tijden in lichterlaaie zet. Het is een fraai kijk-stuk – nooit monotoon én afhankelijk van het klimatologisch moment van bezoek/perceptie.

De notie *in situ* betekent hier – in de authentieke definitie van Daniel Buren – dat het werk gelieerd is aan de plaats van handeling/expositie. Het werk haalt haar kracht en efemere kwaliteit uit de omringende omstandigheden en situatie waarin het met de meeste nauwkeurigheid wordt gemonteerd.

Haar Window Project voor Hopstreet Gallery beschouwt ze op een gelijkaardige manier; de vitrine/mini-kunsthalle is een 'tableau', een venster op een abstracte realiteit en leidt tot een geconcentreerde, haast microscopische blik op een interventie die formeel gebruik maakt van een aantal precies in tekens 'getolde' werken.

Kleur en schaduw zijn hier van groot belang; ook het materiaal textiel en vilt.

Het materiaal verandert via een minimaal picturaal procédé/proces via het “all over” gebruik van lijnzaadolie in een context van de schilderkunst.

Textiel wordt via onderdompeling in lijnzaadolie transparant en veroorzaakt via het kunstmatige interne licht van de vitrine, een lichte zachte schaduw op de achterliggende kant van de vitrine.

De werkjes in textiel en vilt – allemaal diep doordrongen van lijnzaadolie – zijn met fijne nagels tegen de wand van de vitrine bevestigd en hangen er “vrij” in de ruimte.

Het gebruik van textiel en vilt overschouwt Athina Ioannou vanuit een nog altijd fris denken in de publicatie “Mille Plateaux” van Gilles Deleuze & Felix Guattari. Hier maken zij een inspirerend onderscheid tussen “l' espace strié” en “l' espace lisse” en koppelen dat respectief aan (machinaal) geweven textiel en aan vilt, algemeen beschouwd als het aller-oudste textiel.

“l'espace strié” wordt gekenmerkt door begrenzing en door een verweving van horizontalen met verticalen. Breder wordt “l'espace strié” in verband gebracht met alles in de wereld wat gestructureerd en begrensd wordt, zoals de organisatie van velden, weilanden en steden.

Deze visie op ruimte houdt ook altijd wel een welgemikt parcours in van punt A naar punt B en wordt in het denken van Deleuze & Guattari in relatie gebracht met traditioneel geweven textiel.

“l'espace lisse” daarentegen wordt gelieerd met vilt, als stof dat is geperst, grenzeloos is en toch als glad wordt ervaren; “l'espace lisse” bijvoorbeeld wordt gelinkt aan de woestijn of aan de oceaan. Deze ruimte laat nomadisme toe omdat “l'espace lisse” open en grenzeloos blijft, geen vastomlijnd territorium betekent zodat er geen precieze routes bestaan en de nomade interculturele contacten kan beleven die in het verleden routes en karavanen 'vol' handel en cultuur opleverden.

In die zin is het Window-Project van Athina Ioannou ROSE IS A ROSE IS A ROSE niet alleen een esthetisch project maar ook een kunstwerk dat zich via het dialectisch gebruik van materiaal een weg baant naar gedachten over onze globaal geworden positief-probleematisch wereld.

Dat haar overdachte en tegelijk esthetisch aantrekkelijke kunst nu opnieuw te zien is in een semi-publieke mini-context van een vitrine in een voormalige winkelgalerij, kan alleen maar de ogen openen voor de nuances van een subtiel (genietend) kijken.

Luk Lambrecht

Luk lambrecht woont en werkt in Brussel en is oa coordinator Museumcultuur Strombeek/Gent